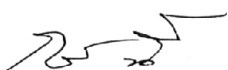

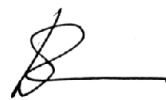
กรณีการ นีรารักษ์ 2549: ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม
การป้องกันโรคไข้หวัดนกของอาสาสมัครสาธารณสุข อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์เรณูมาศ มาอุ่น, ค.ศ. 142 หน้า
ISBN 974-16-1544-2

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองในสภาพการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผล
ของโปรแกรมสุขศึกษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก ของอาสาสมัครสาธารณสุข
อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คืออาสาสมัครสาธารณสุข ตำบลบางแพ
อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่ายและสุ่มเข้ากลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง
และกลุ่มเปรียบเทียบ ได้ตัวอย่างกลุ่มละ 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ โปรแกรมสุขศึกษา
เรื่องโรคไข้หวัดนกและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก
แบบสอบถามการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ผลดี
จากการปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันโรค การรับรู้อุปสรรค การป้องกันโรค ความคาดหวังใน
ความสามารถของตนเองในการป้องกันโรค และแบบวัดพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้น และได้ตรวจสอบคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แบบแผนการทดลองเป็นแบบสอบถาม ก่อน-หลัง
การได้รับโปรแกรม สุขศึกษาเรื่องโรคไข้หวัดนก และมีกลุ่มเปรียบเทียบ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานในการวิจัยด้วยการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) โปรแกรมสุขศึกษามีประสิทธิภาพสูง จากตัวชี้วัดคือ ภายหลังการให้โปรแกรม
สุขศึกษาเรื่องโรคไข้หวัดนก อาสาสมัครสาธารณสุขที่เป็นกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก
การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ผลดีจากการ
ปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันโรค การรับรู้อุปสรรคต่อการป้องกันโรค ความคาดหวังในความสามารถ
ของตนเองในการป้องกันโรค และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกดีกว่าก่อนได้รับ
โปรแกรมสุขศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังได้รับ โปรแกรมสุขศึกษา
อาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่อง โรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค
ไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ผลดีจากการปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันโรค
การรับรู้อุปสรรคต่อการป้องกันโรค ความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการป้องกันโรค
และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

1 / พ.ก. / 2549